

२०७२ जेष्ठ २८ बिहीबार ११-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- बेहदको सुखको लागि तिमीलाई बेहदको ज्ञान मिल्छ, तिमीले फेरि राजयोगको शिक्षाद्वारा राजाई लिइरहेका छौ ।”

प्रश्न:- तिम्रो ईश्वरीय कुटुम्ब (परिवार) कुन कुरामा बिल्कुलै निराला (अद्भुत) छ ?

उत्तर:- यस ईश्वरीय कुटुम्बमा कोही एक दिनका बच्चा छन्, कोही ८ दिनका छन् । तर सबैले पढिरहेका छन् । बाबा नै टिचर बनेर आफ्नो बच्चाहरूलाई पढाइरहनुभएको छ । यो हो अद्भुत कुरा । आत्माले पढ्छ । आत्माले भन्दछ- बाबा, बाबाले फेरि बच्चाहरूलाई ८४ जन्मको कहानी सुनाउनुहुन्छ ।

गीत:- दूरदेश का रहने वाला.....

ओम् शान्ति । वृक्षपतिवार, त्यसलाई नाम राखिदिएका छन् बृहस्पति । यी पर्व आदि त वर्ष-वर्ष मनाउँछन् । तिमीले हरेक हप्ता बृहस्पति डे मनाउँछौ । वृक्षपति अथवा यस मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्षको जो बीजरूप हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ, उहाँले यस वृक्षको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ, अरू जति पनि वृक्ष छन् ती सबै जड हुन् । यहाँ हुनुहुन्छ चैतन्य, यसलाई भनिन्छ कल्पवृक्ष । यसको आयु हो ५ हजार वर्ष र यो वृक्ष ४ भागमा छ । हरेक चीज ४ भागमा हुन्छ । यो दुनियाँ पनि ४ भागमा छ । अब यस पुरानो दुनियाँको अन्त्य छ । दुनियाँ कति विशाल छ, यो ज्ञान कुनै पनि मनुष्य मात्रको बुद्धिमा छैन । यो हो नयाँ दुनियाँको लागि नयाँ शिक्षा । र, फेरि नयाँ दुनियाँको राजा बन्नको लागि अथवा आदि सनातन देवी-देवता बन्नको लागि शिक्षा पनि नयाँ छ । भाषा त हिन्दी नै हुन्छ । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- जब अरू राजाई स्थापना हुन्छन् अनि उनको भाषा अलग हुन्छ । सत्ययुगमा के भाषा हुन्छ ? सो बच्चाहरूले थोरै-थोरै जान्दछन् । पहिले बच्चीहरू ध्यानमा गएर बताउँथे । वहाँ कुनै संस्कृत हुँदैन । संस्कृत त यहाँ हुन्छ नि । जो यहाँ छ त्यो फेरि वहाँ हुन सक्दैन । बच्चाहरूले जान्दछन्- यहाँ हुनुहुन्छ वृक्षपति । उहाँलाई फादर, वृक्षका रचयिता पनि भन्दछन् । यो हो चैतन्य बीजरूप । ती सबै हुन् जड । बच्चाहरूले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई पनि जान्नुपर्छ नि । यस समय ज्ञान नहुनाले मनुष्यहरूलाई सुख छैन । यो हो बेहदको ज्ञान, जसबाट बेहदको सुख हुन्छ । हदको ज्ञानबाट काग विष्टा समान सुख मिल्छ । तिमीले जान्दछौ- हामी बेहदको सुखको लागि अहिले पुरुषार्थ गरिरहेका छौं फेरि । यो ‘फेरि’ अक्षर केवल तिमीले सुन्छौ । तिमी नै फेरि पनि मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि यो राजयोगको शिक्षा प्राप्त गरिरहेका छौ । यो पनि तिमीले जान्दछौ- ज्ञानका सागर बाबा निराकार हुनुहुन्छ । निराकारी त बच्चाहरू (आत्माहरू) पनि हुन्, तर सबैलाई आ-आफ्नो शरीर छ, उहाँको जन्मलाई अलौकिक जन्म भनिन्छ । अरू कोही मनुष्यले यस्तो जन्म लिन सक्दैन, जसरी उहाँले लिनुहुन्छ । यिनको पनि वानप्रस्थ अवस्थामा प्रवेश गर्नुहुन्छ । बच्चाहरू (आत्माहरू) लाई सम्मुख बसेर सम्झाउनुहुन्छ, अरू कसैले आत्माहरूलाई बच्चा-बच्चा भन्न सक्दैन । कुनै पनि धर्मका हुन्, जान्दछन्- शिवबाबा हामी आत्माहरूका बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले त अवश्य बच्चा-बच्चा नै भन्नुहुन्छ । बाँकी कुनै पनि मनुष्यात्मालाई ईश्वर भन्न सकिदैन, बाबा भन्न सकिदैन । भन्न त गान्धीलाई पनि बाबा भन्दथे । नगरपालिकाको मेयरलाई पनि पिता भनिदिन्छन् । तर ती पिता हुन् सबै देहधारी । तिमीले जान्दछौ- हाम्रा आत्माहरूका बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । बाबा घरी-घरी भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ । उहाँ बाबा आएर पढाउनुहुन्छ पनि आत्माहरूलाई । यो हो ईश्वरीय कुटुम्ब । बाबाका यति धेरै बच्चाहरू छन् । तिमी पनि भन्दछौ- बाबा हामी हजुरका हौं ।

२०७२ जेष्ठ २८ बिहीबार ११-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 तिमी बच्चाहरू भयौ। भन्दछन्- बाबा म एक दिनको बच्चा हुँ, ८ दिनको बच्चा हुँ, १ महिनाको
 बच्चा हुँ। पहिले अवश्य सानो नै हुन्छ। २-४ दिनको बच्चा भए पनि अंगहरू त ठूला हुन्छन् नि।
 त्यसैले सबै ठूला बच्चाहरूलाई पढाइ चाहिन्छ। जो पनि आउँछन् सबैलाई बाबाले पढाउनुहुन्छ।
 तिमीले पनि पढाउँछौ। बाबाको बच्चा बन्यौ फेरि बाबाले सम्भाउनुहुन्छ, तिमीले ८४ जन्म कसरी
 लियौ? बाबा भन्नुहुन्छ- म पनि धेरै जन्मको अन्त्यमा यिनमा प्रवेश गर्छु र फेरि पढाउँछु।
 बच्चाहरूले जान्दछन्- यहाँ हामी उच्चभन्दा उच्च टीचरको पासमा आएका छौं, जसबाट नै फेरि यी
 टीचर्स निस्केका हुन्, जसलाई पण्डा भनिन्छ। उनीहरूले पनि सबैलाई पढाइरहन्छन्। जे-जे बुझ्दै
 जान्छन्, पढाइरहन्छन्।

पहिले-पहले त यही सम्भाऊ- दुईवटा पिता हुनुहुन्छ। एक लौकिक र अर्का पारलौकिक। ठूलो त
 अवश्य पारलौकिक बाबा हुनु भयो, जसलाई भगवान् भनिन्छ। तिमीले जान्दछौ- अहिले हामीसँग
 पारलौकिक बाबा मिल्नुभएको छ, अरू कसैलाई थाहा छैन। बिस्तारै-बिस्तारै बुझ्दै जानेछन्। तिमी
 बच्चाहरूले जान्दछौ- हामी आत्माहरूलाई बाबाले पढाउनुहुन्छ। हामी आत्माहरूले नै एक शरीर
 छोडेर फेरि अर्को लिन्छौं। सर्वश्रेष्ठ देवता बन्नेछौं। उच्चभन्दा उच्च बन्नको लागि आएका छौं। कति
 बच्चाहरूले चल्दा-चल्दै उच्चभन्दा उच्च पढाइलाई छाडिदिन्छन्, कुनै न कुनै कुरामा संशय आउँछ
 या मायाको कुनै तुफान सहन गर्न सक्दैनन्, काम महाशत्रुसँग हार खान्छन्, यिनै कारणले पढाइ
 छुट्छ। काम महाशत्रुको कारण नै बच्चाहरूलाई धेरै सहन गर्नुपर्ने हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- कल्प-
 कल्प तिमी अबला माताहरूले नै पुकाछौं। भन्छन्- बाबा हामीलाई नंगन हुनबाट बचाउनुहोस्। बाबा
 भन्नुहुन्छ- याद सिवाय अरू कुनै उपाय छैन। यादबाट नै बल आउँदै जान्छ। माया बलवानको
 तागत कम हुँदै जान्छ। फेरि तिमी छुट्नेछौ। यसरी धेरैजना बन्धनबाट छुटेर आउँछन्। फेरि
 अत्याचार हुन बन्द हुन्छ फेरि आएर शिवबाबासँग ब्रह्माद्वारा बातचित गर्छन्। यो पनि बानी पार्नुपर्छ।
 बुद्धिमा यो रहनुपर्छ- हामी शिवबाबाको पासमा जाँदै छौं। उहाँ यस ब्रह्मा तनमा आउनुहुन्छ। हामी
 शिवबाबाको सम्मुख बसेका छौं। यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ। आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई
 याद गर्नु छ। यही शिक्षा मिल्छ। बाबासँग मिलन मनाउन आउँदा पनि आफूलाई आत्मा सम्भ।
 आत्म-अभिमानि भव। यो ज्ञान पनि तिमीलाई अहिले मिल्छ। यही हो मेहनत। त्यस भक्तिमार्गमा त
 कति वेद शास्त्र आदि पढ्छन्। यहाँ त एकै मेहनत छ- केवल यादको। यो धेरै सहजभन्दा सहज छ,
 धेरै कठिनभन्दा कठिन पनि छ। बाबालाई याद गर्नु-यसभन्दा सहज कुनै कुरा छैन। बच्चा पैदा
 हुनासाथ मुखबाट बाबा-बाबा निकलन्छ। बच्चीको मुखबाट आमा निकलन्छ। आत्माले स्त्रीको शरीर
 धारण गरेको छ। बच्ची आमाको पास नै जान्छिन्। बच्चा अक्सर गरेर बाबालाई याद गर्छ किनकि
 वर्सा मिल्छ। तिमी आत्माहरू त सबै बच्चाहरू हो। तिमीलाई वर्सा मिल्छ बाबाद्वारा। आत्मालाई
 बाबाबाट वर्सा मिल्छ, याद गरेर। देह-अभिमानि भयौ भने वर्सा प्राप्त गर्न कठिनाई हुन्छ। बाबा
 भन्नुहुन्छ- म बच्चाहरूलाई नै पढाउँछु। बच्चाहरूले पनि जान्दछन्- हामी बच्चाहरूलाई बाबाले
 पढाउनुहुन्छ। यो कुरा बाबा सिवाय कसैले बताउन सक्दैन। उहाँसँग नै भक्तिमार्गमा तिम्रो प्यार
 थियो। तिमी सबै आशिक थियौ, उहाँ माशुकका। सारा दुनियाँ आशिक हुन् एक माशुकका।
 परमात्मालाई सबैले परमपिता पनि भन्छन्। बाबालाई आशिक भनिदैन। बाबा सम्भाउनुहुन्छ- तिमी
 भक्तिमार्गमा आशिक थियौ। अहिले पनि छन् धेरै, तर परमात्मा कसलाई भनिन्छ, यसमा धेरै
 अलमलिएका छन्। गणेश, हनुमान आदिलाई परमात्मा भनेर एकदम धागो नै अल्झाइदिएका छन्।

२०७२ जेष्ठ २८ बिहीबार ११-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन एक बाबा सिवाय कसैले ठीक गर्न सक्दैन। कसैको तागत छैन। बाबा नै आएर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। बच्चाहरूले फेरि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार सम्झन्छन् र सम्झाउन लायक बन्छन्। राजधानी स्थापना भइरहेको छ। हुबहु कल्प पहिले जस्तै तिमी यहाँ पढ्छौ। फेरि प्रारब्ध नयाँ दुनियाँमा पाउँछौ, त्यसलाई अमरलोक भनिन्छ। तिमीले कालमाथि विजय पाउँछौ। वहाँ कहिल्यै अकालमा मृत्यु हुँदैन। नाम नै छ स्वर्ग। तिमी बच्चाहरूलाई यस पढाइमा धेरै खुशी हुनुपर्छ। बाबाको याद गर्दा बाबाको सम्पत्ति पनि याद आउँछ। सेकेण्डमा सारा ड्रामाको ज्ञान बुद्धिमा आउँछ। मूल वतन, सूक्ष्म वतन, स्थूल वतन, ८४को चक्र, यो नाटक सारा यहाँ नै बनेको छ। बाँकी सबै हुन् उपकथा (बाईप्लेट)। बाबाले ज्ञान पनि तिमीलाई सुनाउनुहुन्छ। तिमी नै सबैभन्दा उच्च फेरि नीच बनेका छौ। डबल शिरताज राव अनि फेरि बिल्कुलै रंक। अहिले भारत रंक भिखारी छ। प्रजाको प्रजामाथि राज्य छ। सत्ययुगमा थियो डबल शिरताज महाराजा-महारानीको राज्य। सबैले मान्छन्, आदि देव ब्रह्मालाई धेरै नाम दिएका छन्। महावीर उनलाई पनि भन्छन्, महावीर हनुमानलाई पनि भन्छन्। वास्तवमा तिमी बच्चाहरू नै सच्चा-सच्चा महावीर हनुमान हौ किनकि तिमी योगमा यति रहन्छौ जसबाट मायाको जति नै तूफान आउन् तर तिमीलाई हल्लाउन सक्दैनन्। तिमी महावीरका बच्चाहरू महावीर बनेका छौ किनकि तिमीले मायामाथि विजय पाउँछौ। ५ विकार रूपी रावणमाथि हरेकले विजय पाउँछन्। एक जनाको मात्र कुरा होइन। तिमी हरेकले धनुष तोड्नु छ अर्थात् मायामाथि जित प्राप्त गर्नु छ। यसमा लडाईं आदिको कुनै कुरा होइन। यूरोपवासी कसरी लड्छन्, भारतमा कौरवहरू र यौवनहरूको लडाईं हुन्छ। गायन पनि गरिएको छ— रगतको नदी बग्छ। दूधका पनि नदीहरू बग्नेछन्। विष्णुलाई क्षीरसागरमा देखाउँछन्, लक्ष्मी-नारायण हुन् पारसनाथ। उनीहरूको फेरि नेपालतिर पशुपति नाम राखिदिएका छन्। हो एकै विष्णुका दुई रूप, पारसनाथ-पारसनाथिनी। उनी हुन् पशुपतिनाथ पति, पशुपतिनाथ पत्नी। त्यसमा विष्णुको चित्र बनाउँछन्। तलाउ पनि बनाउँछन्। अब तलाउमा दूध कहाँबाट आयो। विशेष दिनमा त्यस तलाउमा दूध राख्छन्। फेरि देखाउँछन् क्षीरसागरमा विष्णु सुतिरहेको। अर्थ केही पनि छैन। ४ भुजावाला मनुष्य त कोही हुँदैन।

अहिले तिमी बच्चाहरू समाजसेवी हौ, रूहानी बाबाका बच्चाहरू हौ नि। बाबा सबै कुरा सम्झाउनुहुन्छ, यसमा कुनै संशय आउनु हुँदैन। संशय मतलब मायाको तूफान। तिमीले मलाई बोलाउँछौ नै हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् भनेर। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर्छौ भने तिमी पावन बन्छौ। ८४ को चक्रलाई पनि याद गर्नु छ। बाबालाई भनिन्छ पतित-पावन, ज्ञानका सागर, दुई चीज हुने भयो। पतितहरूलाई पावन बनाउनुहुन्छ र ८४ को चक्रको ज्ञान सुनाउनुहुन्छ। यो पनि तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— ८४ को चक्र घुमिरहन्छ, यसको अन्त्य हुँदैन। यो पनि तिमीले नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछौ— बाबा कति मीठा हुनुहुन्छ, उहाँलाई पतिहरूका पति पनि भन्दछन्। बाबा पनि हुनुहुन्छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— मबाट तिमी बच्चाहरूलाई एकदम धेरै वर्सा मिल्छ। तर यस्तो म बाबालाई पनि छोडपत्र दिन्छन्। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ, पढाइलाई नै छोडिदिन्छन्। मतलब छोडपत्र दिन्छन्, कति बेसमझदार छन्। जो बुद्धिमान् बच्चाहरू छन्, उनले सहजै सबै कुरालाई बुझेर अरूलाई पढाउन थाल्छन्। उनले तुरुन्तै निर्णय लिन्छन्। त्यस पढाइबाट के मिल्छ र यस पढाइबाट के मिल्छ? के पढ्नु छ। बाबा बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ, बच्चाहरूले सम्झन्छन् पनि— यो पढाइ धेरै राम्रो हो। फेरि पनि भन्छन् के गरौं, लौकिक पढाइ पढिन भने त मित्र-सम्बन्धी आदि असन्तुष्ट हुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— दिन-

२०७२ जेष्ठ २८ बिहीबार ११-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन प्रतिदिन समय धेरै कम हुँदै जान्छ। यति पढाइ त पढ्न सक्दैनौ। बडो जोडले तयारी भइरहेको छ। हर प्रकारले तयारी हुन्छ नि। दिन-प्रतिदिन एक-अर्कामा दुश्मनी बढ्दै जान्छ। भन्दछन् पनि, यस्ता-यस्ता चीजहरू बनाएका छन् जसबाट तुरुन्तै सबैलाई खलास गरिदिनेछन्। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- ड्रामा अनुसार अहिले नै लडाईं लाग्न सक्दैन, राजाई स्थापना हुनु छ तबसम्म हामी पनि तयारी गरिहेका छौं। यिनले पनि तयारी गरिरहन्छन्। तिम्रो पछि गएर धेरै प्रभाव देखिनेछ। गायन पनि गरिन्छ- अहो प्रभु तिम्रो लीला। यो यसै समयको गायन हो। यो पनि गायन गरिएको छ- तिम्रो गति-मति न्यारा। सबै आत्माहरूको पार्ट भिन्नै छ। अहिले बाबाले तिमीलाई श्रीमत दिइरहनुभएको छ- म एकलाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ। कहाँ श्रीमत, कहाँ मनुष्यहरूको मत। तिमीले जान्दछौ- विश्वमा शान्ति स्थापन परमपिता परमात्मा सिवाय कसैले गर्न सक्दैन। १०० प्रतिशत पवित्रता-सुख-शान्ति ५ हजार वर्ष पहिले जस्तै ड्रामा अनुसार स्थापना गरिहेका छौं। कसरी? यो बारेमा आएर बुझ्नुहोस्। तिमी बच्चाहरू पनि सहयोगी बन्छौ। जसले धेरै मदत गर्छन् उनै विजय मालाका दाना बन्छन्। तिमी बच्चाहरूका नाम पनि कति रमणिक थिए। त्यो नामको लिष्ट एलबममा राखिदिनु छ। तिमी भट्टीमा थियौ, घरबार छोडेर बाबाका बन्थौ। एकदम भट्टीमा रह्यौ। यस्तो पक्का भट्टी थियो जुनभित्र कोही आउन सक्दैनथ्यो। जब बाबाका बन्थौ भने फेरि नाम अवश्य हुनुपर्छ। सब थोक समर्पण गरे, यसैले नाम राखियो। आश्चर्य छ नि- बाबाले सबैको नाम राख्नुभयो। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) कुनै पनि कुरामा संशय बुद्धि बन्नु छैन, मायाका तूफानहरूलाई महावीर बनेर पार गर्नु छ, यस्तो योगमा रहने गर ताकि मायाको तूफानले हल्लाउन नसकोस्।
- २) बुद्धिमान् बनेर आफ्नो जीवन ईश्वरीय सेवामा लगाउनु छ। सच्चा-सच्चा रूहानी समाजसेवी बन्नु छ। रूहानी पढाइ पढ्नु र पढाउनु छ।

वरदान:- मनसा शुभ भावनाद्वारा एक अर्कालाई अगाडि बढाउनेवाला विश्व कल्याणकारी भव

यदि कसैले कुनै गल्ती गरिरहेको छ भने उसलाई परवश सम्भरेर दयाको दृष्टिले परिवर्तन गर, बाद-विवाद (डिस्कस) नगर। यदि कोही पत्थरमा रोकिन्छ भने तिम्रो काम हो पार गरेर अघि जानु या उसलाई पनि साथी बनाएर लिएर पार गर्नु। यसको लागि हरेकको विशेषतालाई हेर, कमीहरूलाई छोड्दै जाऊ। अब कसैलाई पनि वाणीले सावधान गर्ने समय छैन। मनसा शुभ भावनाद्वारा एक अर्काको सहयोगी बनेर अगाडि बढ अनि बढाऊ, तब भनिन्छ विश्व कल्याणकारी।

स्लोगन:- दृढ संकल्पको बेल्ट (पेटी) बाँध्यौ भने सीटबाट अपसेट हुँदैनौ।